

društvene vijesti

Prof. dr. sc. Tomislav Lovrić

Zlatna kuna za životno djelo

Zbog dugogodišnjeg i bogatog znanstvenog doprinosa razvoju prehrambene tehnologije na ovim prostorima te odgoju brojnih generacija stručnjaka koji su i sami postali istaknuti znanstvenici u hrvatskoj i svjetskoj znanosti ovogodišnja Zlatna kuna za životno djelo dodjeljuje se dr. sc. Tomislavu Lovriću, profesoru emeritusu Sveučilišta u Zagrebu.

Dr. sc. Tomislav Lovrić je opće priznati dugogodišnji vodeći stručnjak, znanstvenik i pedagog u području prehrambene tehnologije i inženjerstva na ovim prostorima, a po svojim radovima poznat i priznat u svjetskim znanstvenim i stručnim krugovima iz područja kojim se bavi. Mnogi ga smatraju pionirima i nositeljem utemeljenja prehrambene tehnologije u Hrvatskoj kao znanstvenog područja.

više prehrambeno-procesna inženjerstva doprinijela je stalnom usponu kvalitete obrazovanja stručnjaka na spomenutim područjima.

Od 2004. godine član je Vijeća za poljoprivrednu politiku Vlade RH, na čijim sjednicama aktivno sudjeluje u rješavanju pitanja koja su aktualna u području poljoprivrede i prehrambene industrije. Izuzetno značajno mjesto u opusu profesora T. Lovrića zauzima knjiga i udžbenik "Procesi u prehrambenoj industriji s osnovama prehrambenog inženjerstva", djelo (rukopis) od kapitalnog značaja za područje prehrambene tehnologije i inženjerstva.

Objavio je 135 radova, od čega 85 izvornih znanstvenih i 50 stručnih. Vodio je ili sudjelovao u izradi 34 stručna projekta i velikog broja studija, ekspertiza i si. Napisao je dvije knjige iz područja struke: "Procesi u prehrambenoj industriji s osnovama prehrambenog inženjerstva", Hinus, Zagreb (2003.) i "Procesi u prehrambenoj industriji s osnovama procesnog inženjerstva I i II dio", PBF, Zagreb (1984./1985.); jedno poglavlje u knjizi stranog izdavača te sveučilišni udžbenik za kolegije koje je predavao.

Rođen je 10. prosinca 1925. godine u Baškoj na otoku Krku. Osnovnu školu pohađao je u Crikvenici i Baškoj, a gimnaziju u Zagrebu, Šibeniku, Krku i Sušaku, gdje je maturirao 1946. godine. Diplomirao je na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu 1952. i na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (Prehrambeni odjel) 1959., gdje je i doktorirao 1964. godine. Utemeljio je i predavao nekoliko kolegija na dodiplomskoj i poslijediplomskoj nastavi na fakultetima u Osijeku, Zagrebu, Ljubljani i Tuzli: "Procesi u prehrambenoj industriji s osnovama prehrambenog inženjerstva", "Tehnologija konzerviranja i prerade voća i povrća", "Tehnološko projektiranje", "Znanost o hrani", "Prehrambeno inženjerstvo", "Razvoj proizvoda i procesa prehrambene industrije", "Procesi pripreme hrane" i dr.

Bio je prorektor Sveučilišta u Zagrebu od 1972. do 1976. godine, prvi dekan Prehrambeno-tehnološkog fakulteta u Osijeku od 1976. do 1980. godine, dekan Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta u Zagrebu od 1980. do 1984. godine te direktor Prehrambeno-biotehnološkog instituta u Zagrebu do 1989. godine. Ustrojio je nekoliko laboratorija na Prehrambeno-tehnološkom fakultetu u Osijeku i na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu u Zagrebu. Godine 1998. dodijeljeno mu je počasno zvanje profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu. Zaslužan je za transfer znanstvenih dostignuća u praksu, posebno svojim studentskim radom na unapređenju i razvoju tehnoloških procesa i svojom projektantskom aktivnošću. Istakao se zapaženim angažmanom i kreativnošću u organiziranju i poticanju znanstvenih istraživanja, ne samo na fakultetima i institutima već i u velikim privrednim sustavima kao što je "Podravka", za što je dobio brojna priznanja. Njegova aktivnost na konceptualiziranju i profiliranju studija prehrambene tehnologije, znanosti o hrani i prehrani te u posljednje vrijeme sve

Sudjelovao je u organizaciji mnogih domaćih i međunarodnih skupova – predsjedavao je Organizacijskom odboru V. sastanka prehrambenih tehnologa, biotehnologa i nutricionista Hrvatske, Organizacijskom odboru I. kongresa prehrambenih tehnologa, biotehnologa i nutricionista Hrvatske te Organizacijskom odboru II. kongresa prehrambenih tehnologa, biotehnologa i nutricionista Hrvatske.

Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja: Plaketa za osobit doprinos u obnovi i razvitku PTF-a u Osijeku te promicanju ugleda fakulteta u zemlji i inozemstvu (Osijek, rujan 2001.), nagrada HAZU za područje tehničkih znanosti (1997.), odličje za znanstvena dostignuća s likom Ruđera Boškovića (1995.), priznanje USDA (Certificate of Appreciation) za rad na znanstvenom projektu "Freezing and handling of pelletized foodstuffs" (1988.), republička nagrada za znanost "Nikola Tesla" (1982.), priznanje za rad u visokoškolskoj nastavi Sveučilišta u Zagrebu, Ljubljani i Osijeku, te "Zlatna značka" i "Zlatni pijetao" Podravke za dugogodišnju suradnju.

Profesor T. Lovrić je redoviti član Akademije tehničkih znanosti Hrvatske, član Znanstvenog vijeća za poljoprivredu i šumarstvo i Odbora za proizvodne znanosti Razreda za tehničke znanosti HAZU, te član Znanstvenog vijeća za tehnološki razvoj HAZU.

Profesor T. Lovrić je redoviti član Akademije tehničkih znanosti Hrvatske, član Znanstvenog vijeća za poljoprivredu i šumarstvo i Odbora za proizvodne znanosti Razreda za tehničke znanosti HAZU, te član Znanstvenog vijeća za tehnološki razvoj HAZU.

* Izvor: Zlatna kuna 2007, Hrvatska gospodarska komora, Zagreb, 2007., str. 4–5.